

ВІЗИТИ

ЄВРОПЕЙСЬКА ПІДТРИМКА АЕС УКРАЇНИ

Нещодавно філію «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» відвідав представник Європейської комісії Йоганнес Фромгольт. Разом з представниками Міністерства енергетики України він познайомився з тим, як реалізуються проєкти у межах механізму цивільного захисту ЄС.

Європейський механізм із цивільного захисту та гуманітарної допомоги надає підтримку всім країнам-членам ЄС, а також країнам-партнерам, таким як Україна. Завдяки цьому Україні вже передано понад 135 тисяч тонн різноманітного обладнання, у тому числі – для атомних електростанцій та для будівництва модульних будинків.

Під час зустрічі з керівництвом

Хмельницької АЕС було підкреслено важливість міжнародної співпраці та системного підходу до захисту критичної інфраструктури.

«Серед найбільших форм матеріальної підтримки – модульні будинки, – відзначив генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра. – У цьому містечку нині проживають наші колеги із Запорізької АЕС, які були вимушені залишити свої

помешкання через окупацію. Роботи тривають, і наш план – забезпечити можливість проживання для понад 320 працівників».

Представники Єврокомісії та Міненерго оглянули передане в межах європейської підтримки обладнання, перевірили стан модульних будинків для переміщених працівників ЗАЕС та поспілкувалися з мешканцями містечка.

Йоганнес Фромгольт зазначив: «Минулого року, під час масованих атак на критичну енергетичну інфраструктуру, ми поставили перед собою мету: донести до світової спільноти, наскільки Україна потребує саме енергетичного обладнання. І сьогодні 50% усієї нашої допомоги складає техніка для енергетичного сектору».

В умовах війни європейська підтримка залишається надійною опорою для української енергетики.

Власна інформація

8 ТРАВНЯ – ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ТА ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ

НЕТІШИН ШАНУЄ ГЕРОЇВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ПАМ'ЯТАЄМО, ПЕРЕМАГАЄМО, ЖИВЕМО

Щороку на початку травня Україна разом з усім цивілізованим світом відзначає День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. 8 травня – не просто дата в календарі – це час згадки про мільйони загиблих, поранених, зниклих безвісти та тих, хто пройшов крізь жахіття найкривавішої війни в історії людства.

Цей день присвячений вшануванню пам'яті всіх, хто боровся за свободу та незалежність, і тих, хто віддав своє життя за мир в Україні, Європі, світі.

Хоча сучасний Нетішин набув свого міського статусу вже після війни – у 1984 році, його історія має глибоке коріння. У роки Другої світової війни територію, де нині розташоване місто, не оминула лінія фронту. Тут проходили бойові дії, діяли підпільні групи і багато мешканців довколишніх сіл, зокрема Нетішина, Комарівки, Старого Кривина, брали активну участь у боротьбі з нацистами в лавах Червоної

армії, Української повстанської армії, партизанських загонів.

На міському кладовищі, в старій частині міста та у межах зони спостереження Хмельницької АЕС встановлені пам'ятники, меморіальні знаки загиблим у Другій світовій війні. Вони нагадують про ціну, яку заплатила Україна, і зокрема Хмельниччина, за перемогу над нацизмом. За даними істориків, кожен п'ятий українець загинув у тій кривавій бійні. Нетішин не є винятком: десятки родин зберігають в сімейній пам'яті історії про участь своїх дідів і прадідів у війні.

Сьогодні, коли Україна знову змушена боронити свою свободу і незалежність від агресора, значення пам'яті про Другу світову війну набуває нового сенсу. Уроки історії вчать нас цінувати мир, боротися за свободу та не допускати повторення трагедій минулого.

У Нетішині традиційно проходять заходи до Дня пам'яті та перемоги над нацизмом: покладання квітів, уроки пам'яті в школах, зустрічі з ветеранами, хвилини мовчання та мистецькі заходи. У ці дні кожен мешканець міста має нагоду згадати про героїв, які вибороли право на життя

без війни, і тих, хто сьогодні продовжує боротьбу за свободу України.

Нетішин, як і вся Україна, з болем і гордістю згадує минуле і з вірою дивиться в майбутнє. День пам'яті та перемоги над нацизмом – це не лише про війну, це про людяність, стійкість і силу духу, які об'єднують покоління.

Юлія Жирновська, студентка 4 курсу університету «Львівська політехніка»

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 28 квітня по 5 травня 2025 року

Викиди	ГДВ, %	Гамма-фон	мкЗв/год	Гамма-фон	мкЗв/год
		м. Нетішин	0,08	с. Межиріч	0,09
ДІН	0,0046	м. Славути	0,06	с. Білотин	0,09
ІРГ	0,0685	м. Острог	0,08	с.мт Мізоч	0,09
ЙОД*	0,0008	с. Ст. Кривин	0,09		

* – сума радіоактивних ізотопів йоду.

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ОХОРОНА ПРАЦІ

ДО ДНЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ ВИЗНАЧЕНО КРАЩІ ПІДРОЗДІЛИ ХАЕС

На Хмельницькій АЕС минулого тижня завершився щорічний конкурс на визначення кращого підрозділу з охорони праці.

Захід відбувся з нагоди Всесвітнього дня охорони праці, який цього року проходив під гаслом: «Революційні підходи до здоров'я і безпеки: роль штучного інтелекту та цифровізації на роботі». За результатами перевірок та підсумків роботи у 2024 році визначено переможців у чотирьох групах підрозділів. Отож у групі 1 призерами стали: енергоремонтний підрозділ – 1 місце, хімічний цех – 2 місце, гідротехнічний цех – 3 місце.

У групі 2 найкращими стали цех господарського забезпечення, цех вентиляції і кондиціювання, цех дезактивації і поводження з РАВ, відповідно посівши 1, 2 та 3 місця.

Групу 3 представляли наступні переможці: 1 місце – навчально-тренувальний центр, 2 місце – управління соціальних об'єктів, 3 місце – цех забезпечуючих систем.

У групі 4 переможці визначилися наступним чином: управління з пи-

тань аварійної готовності (1 місце), служба інформаційних технологій (2 місце), служба головного метролога (3 місце).

Такий конкурс – це потужний інструмент для вдосконалення системи охорони праці, який формує відповідальне ставлення до своїх посадових обов'язків на всіх рівнях і допомагає створювати безпечне

середовище для кожного працівника.

Також одним із напрямів конкурсу з нагоди Дня охорони праці є написання рефератів. Конкурс рефератів цього року охоплював актуальні теми, пов'язані з безпекою, цифровізацією, людським фактором та інноваціями у сфері охорони праці. Перше місце посіла Тетяна Слободян, працівниця управління соціальних об'єктів «ВП ХАЕС», підготувавши роботу на тему «Створення сприятливого

робочого середовища для ветеранів війни: культура та політика підприємства». У ній авторка звернула увагу на потреби захисників, які повертаються з війни. Тетяна Слободян наголосила, що адаптація ветеранів на підприємстві – це не лише моральний обов'язок, а й важливий напрям корпоративної культури. Вона акцентувала на важливості поваги, підтримки, інформування та створення безпечного і дружнього середовища, де кожен працівник може розкрити свій потенціал. Друге місце журі присудило Руслану Крайчинському з хімічного, який висвітлював тему «Безпека будівельної техніки». У своїх роботах учасники продемонстрували не лише професійний підхід, а й небайдужість до соціальних аспектів безпеки на виробництві.

Конкурс рефератів з охорони праці сприяє пошуку нових рішень та глибшого осмислення теми безпеки праці. Такі ініціативи стимулюють розвиток у сфері охорони праці, де кожна думка і пропозиція можуть мати реальний вплив на виробничу безпеку.

Юлія Жирновська, студентка 4 курсу університету «Львівська політехніка»

На ХАЕС визначили кращий підрозділ з охорони праці

У ГРОМАДАХ РЕГІОНУ

ТВОРИТИ ДОБРО: НЕТИШИНСЬКІ АТОМНИКИ ПЕРЕДАЛИ МЕДИЧНЕ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ВИХОВАНЦІВ ІЗЯСЛАВСЬКОГО НАВЧАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Колектив Хмельницької АЕС системно підтримує вихованців Ізяславського навчально-реабілітаційного центру Хмельницької обласної ради, де навчаються дітки з порушеннями опорно-рухового апарату та зі складними порушеннями розвитку. Днями атомники придбали для навчально-реабілітаційного центру лазерний скануючий двоканальний апарат «Медик-2К» для зняття больових синдромів різного генезу, лікування захворювань суглобів і хребта та, побувавши у закладі, особисто переконалися, наскільки це обладнання дієве.

Варто додати, що це далеко не перша допомога від працівників енергопідприємства. Окрім солодощів з нагоди різноманітних свят, персональних вартісних подарунків до Дня Святого Миколая, з ініціативи організації молоді ППО ХАЕС працівники атомної електростанції за власні кошти вже купували у заклад реабілітаційні ходунки, мультимедійний проєктор, реабілітаційну клітку, вертикалізатор та інше. Все це обладнання слугує реабілітації вихованців центру. Адже дітки з особливими освітніми потребами у час війни належать до найвразливішої категорії населення. Обов'язок дорослих – допомогти їм подолати хворобу та знайти своє місце у непростому світі.

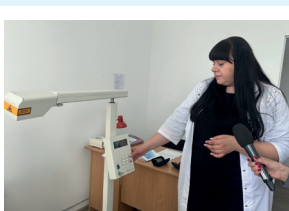
Нещодавно представники організації молоді ППО ХАЕС та колективу енергопідприємства побували в Ізяславському навчально-реабілітаційному центрі Хмельницької обласної ради. Енергетики пересвідчилися, що обладнання, придбане за кошти колективу, значно покращило реабілітаційні можливості закладу. Зокрема, і нещодавній подарунок атомників – апарат лазерний скануючий двоканальний «Медик-2К», який застосовується для проведення лікувальних і оздоровчих процедур лазерної терапії методом сканування з використанням червоного (659 нм) та інфрачервоного (808 нм) лазерного випромінювання.

«Апарат широко використовується у неврології та ортопедії, оскільки позитивно впливає на кісткові та м'які тканини. У комплексному лікуванні він забирає запалення та допомагає регенерувати тканини», – каже лікар-педіатр Ізяславського навчально-реабілітаційного центру Ольга Томашенко. Вона зауважує, що батьки, які раніше возили дітей для реабілітації на «Медик-2К» у Чернівці, відзначають його хорошу дію. Сьогодні вони щасливі, що подібний апарат є в Ізяславі, тож не потрібно нікуди їхати. Разом з медикаментозним лікуванням, масажем, реабілітацією та іншими необхідними процедурами, за словами медиків, він принесе значну терапевтичну і лікувальну користь.

«Ізяславський навчально-реабілітаційний центр Хмельницької обласної ради виступає щиро подяку колективу Хмельницької атомної електростанції за благодійну допомогу у вигляді реабілітаційного обладнання для наших вихованців. Ви робите неоціненний внесок у відновлення здоров'я та розвиток дітей, які цього найбільше потребують. Завдяки вашій підтримці ми отримали можливість покращити умови реабілітації, відкрити нові перспективи для наших дітей, подарувати для них більше шансів на повноцінне життя. Ваш внесок – це більше ніж допомога, це справжній прояв любові, тепла та тур-

боти. Ви стали частиною змін, які так потрібні дітям з особливими потребами», – слова подяки та оберіг, який власноруч виготовили вихованці, передав колективу атомників Юрій Хеленюк, директор Ізяславського навчально-реабілітаційного центру Хмельницької обласної

послуг діють кабінети інформатики, лінгвфонний, математики, біології та логопедичний. Вони оснащені інте-

Під час візиту в Ізяславський навчально-реабілітаційний центр

ради.

Кажуть, творити добро насамперед корисно благодійникам. Працівники Хмельницької АЕС отримали неабияке задоволення від спілкування з колективом та вихованцями центру. Екскурсію їм особисто провів директор закладу Юрій Хеленюк. Він зауважив, що метою діяльності центру є забезпечення реалізації прав учнів (вихованців) зі складними порушеннями розвитку на здобуття ними початкової та базової загальної середньої освіти. Отож вихованці мають змогу тут навчатися, проходити реабілітацію та мешкати. У центрі функціонують класи для дітей зі складними порушеннями розвитку (порушеннями опорно-рухового апарату в поєднанні з порушеннями інтелектуального розвитку) та класи для дітей з порушеннями опорно-рухового апарату. До їхніх

рактивними дошками, мультимедійними проєкторами, магнітними дошками, принтерами, сканерами, бездротовою системою індивідуального та колективного користування, підсилювачами, акустичними колонками.

У закладі функціонують сучасно обладнані майстерні деревообробки, металообробки, кабінет соціально-побутового орієнтування та трудового навчання. Є ігрова та сенсорна кімната, логопедичний кабінет, кімната психологічного розвантаження.

Заняття ЛФК проходять у двох залах, обладнаних тренажерами, дошками Євмінова, сухими басейнами, шведськими стінками та іншим реабілітаційним інвентарем. Важливим елементом корекції рухових порушень є заняття з іпотерапії, що проходять на власному іподромі, та заняття в басейні, а також гідротерапія.

Діє тут і медичний корпус, де розташовані дві палати стаціонару, масажний кабінет, фізкабінет, маніпуляційний кабінет, оснащені сучасним медичним обладнан-

ням. Проводяться такі процедури як: парафінотерапія, масаж, світлотерапія, механотерапія, магнітотерапія, гідротерапія, медикаментозне лікування. Реабілітаційні заходи забезпечуються медичним персоналом.

Повномасштабне вторгнення російських окупантів внесло свої корективи у роботу центру. Під час небезпеки діти спускаються в укриття. Колектив разом зі старшокласниками робить свій внесок у Перемогу і це найкраще патріотичне виховання у час війни. Насамперед, закупивши матеріал за кошти працівників, спільнота навчально-реабілітаційного центру заходилася плести сітки на фронт. Нині вже виготовлено понад 12 тисяч квадратних метрів сіток, понад 70 кікімор для розвідників. Придбавши за кошти працівників швейне обладнання для роботи з цупкими матеріалами, виготовляли сумки, рюкзаки, аптечки для військових. «Як тільки з'являється вільний час – виконуємо замовлення військових», – наголошує директор.

Для розвитку творчих здібностей дітей в закладі працюють гуртки, заняття, в яких коригують знання учнів з навчальних предметів, розвивають творчі здібності, увагу, пам'ять, мислення, покращують фізичні можливості. Діти опановують практичні навички, розвивають творчість та креативність, відвідують майстер-класи та заняття різноманітних гуртків.

Професійний колектив закладу щодня створює комфортні та безпечні умови для кожного вихованця, забезпечуючи не лише освітній процес, а й індивідуальний підхід до кожної дитини. Кожен працівник центру – це наставник, друг і опора для дитини, який допомагає долати труднощі, відкривати нові можливості й формувати віру в себе. А колектив Хмельницької АЕС завжди готовий простягнути руку допомоги.

Насамкінець додамо, що у рамках програми фінансування 30-кілометрової зони спостереження ХАЕС, що почала діяти під час будови та введення в експлуатацію другого енергоблоку Хмельницької АЕС, було спрямовано 3 млн 258 тис. гривень на Ізяславський навчально-реабілітаційний центр (тоді – обласна спеціалізована школа-інтернат для дітей з важкими фізичними і розумовими вадами). Завдяки цій субвенції вдалося провести реконструкцію закладу та значно покращити умови навчання, проживання та реабілітації учнів. Співпраця нетішинських атомників та ізяславчан, започаткована 20 років тому, продовжується і до нині, адже обов'язок дорослих допомогти дітям знайти своє місце в житті.

Лариса Власюк

«АТОМНА ШКОЛА ХАЕС»: КОЛИ МАЙБУТНЄ ПОЧИНАЄТЬСЯ СЬОГОДНІ

У світі, де технології змінюються стрімко, а попит на кваліфікованих фахівців у технічних галузях зростає з кожним роком, освітні ініціативи набувають стратегічного значення. І саме такою ініціативою стала «Атомна школа ХАЕС» – профорієнтаційно-освітній проєкт, який уже вдруге відбувся на базі Хмельницької атомної електростанції.

Це не просто школа. Це – середовище, де школярі та студенти пробують на дотик атомну енергетику, заглядають у її «серце» і бачать, ким можуть стати завтра.

Програма тривала сім місяців і об'єднала майже 30 юних учасників. Вони приходили не заради оцінок, а заради досвіду – реального, надихаючого. Інтерактивні лекції, практичні заняття, лабораторні роботи, симуляції, стажування в структурних підрозділах електростанції – усе це створювало повне занурення в роботу енергетичного гіганта.

В офісі генерального директора ХАЕС

Програма охопила ключові аспекти діяльності атомної електростанції: учасники відвідали гідротехнічний і хімічний цехи, навчально-тренувальний центр, пожежну частину. Вони самі проводили хімічні дослідження, очищали воду, вимірювали радіаційний фон, працювали з макетами реакторів, тепловиділяючих збірок, гасили умовну пожежу. Особливе враження справила робота з сучасними тренажерами навчально-тренувального центру – ці симулятори дозволяли відчувати, як це: ухвалювати рішення, що впливають на безпеку тисяч людей.

Щоб навчання було не лише корисним, а й цікавим, організатори впровадили систему гейміфікації та заохочення – так звані мегаваттики. Це умовні одиниці енергії, які учасники отримували за активність, точні відповіді, перемоги у вікторинах і командних іграх. За

весь час роботи проєкту учасники згенерували 967 мегаватт розумної енергії. Лідером став Ярослав Свінціцький із Нетішинського професійного ліцею, який набрав 56 мегаватиків і здобув головний приз – планшет від Українського ядерного товариства.

Окремий блок програми було присвячено профорієнтації. Молодь зустрічалась із представниками профільних закладів вищої освіти, знайомилася зі спеціальностями, умовами вступу та бачила реальні історії молодих фахівців, які вже працюють на ХАЕС. Це допомагало уявити власну траєкторію: від школяра – до інженера, від зацікавленості – до професії.

Фінальна зустріч стала кульмінацією проєкту. Учасників привітали генеральний директор філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» Андрій Козюра та голова відокремленого підрозділу ГО «УкрЯТ» у м. Нетішині Володимир Цибульський. Вони наголосили на стратегічному значенні підготовки молодого

покоління у контексті добудови нових енергоблоків і майбутньої енергетичної незалежності країни. Учасників Атомної школи запросили до кабінету гендиректора, щоб кожен на мить відчув себе частиною великої системи.

У своїй фінальній промові Ярослав Свінціцький подякував організаторам за підтримку та мотивацію, назвавши участь у проєкті вибухом досвіду і стартом свідомого професійного шляху. Його слова стали своєрідним символом усього проєкту: «Ми йдемо вперед – до світлого майбутнього, яке самі з вами будемо творити».

«Атомна школа ХАЕС» – це не про теорію. Це про дію, про вибір, про відчуття своєї важливості. І про те, що майбутнє починається саме тут і саме зараз.

Анна Тихоліз, студентка 4 курсу університету «Львівська політехніка»

Атомна школа ХАЕС 2024-2025 рр.

«ПРОБУЙ – НЕ ПОШКОДУЄШ»

Історія найактивнішого учасника Атомної школи ХАЕС

Генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра та голова ВП ГО «УкрЯТ» у м. Нетішині Володимир Цибульський нагороджують Ярослава Свінціцького

Проєкт «Атомна школа ХАЕС» став справжнім відкриттям для десятків школярів і студентів Хмельниччини. Це не просто екскурсії на атомну електростанцію, а семимісячний цикл практичних занять, зустрічей, випробувань і відкриттів. Один із тих, хто пройшов шлях від звичайного учасника до головного переможця – Ярослав Свінціцький, 15-річний учень Нетішинського професійного ліцею. Ми поспілкувалися з ним про досвід участі, складнощі й несподівану перемогу.

– Розкажи, будь ласка, трохи про себе.

– Мене звати Ярослав, мені 15 років. Навчаюся в професійному ліцеї у місті Нетішині.

– Як ти дізнався про Атомну школу і чому вирішив долучитися?

– Якщо чесно, мені батько показав повідомлення у соціальних мережах. Сказав: «Може, спробуєш?» Я подумав – чому б і ні. Було цікаво, от і записався до школи.

– Що найбільше запам'яталося за сім місяців навчання?

– Турбінний цех. Його масштаби просто вражають. Побачити все це зсередини – нереально круто.

– А який з напрямів роботи атомної електростанції чи підрозділів вразив найбільше?

– Хімічний цех. Ми там експериментували, спостерігали за реакціями, брали участь у досліджах. Це було щось нове й дуже цікаве.

– Пригадай якийсь яскравий момент чи навіть кумедну ситуацію.

– Саме в хімічному цеху було найбільше емоцій. Ми пробували різні реактиви, ставили дослідження, спілкувалися з працівниками. Це надовго лишиться в пам'яті.

– Чи допомогла участь у проєкті краще зрозуміти, чим хочеш займатися у майбутньому?

– Звичайно. Я побачив атомний блок зсередини, зрозумів, як усе влаштовано. Це зовсім інший рівень розуміння, ніж просто прочитати в інтернеті про принцип роботи ядерного реактора. Тепер у мене є чітке бачення майбутньої професії.

– Можна сказати, що Атомна школа змінила тебе?

– Так, однозначно. До цього я не дуже уявляв, чим хочу займатися. А тепер у мене є поняття, до чого прагнути. Це дуже мотивує.

– Яке завдання або активність були найскладнішими?

– Брейн-ринг. Там були сильні команди, треба було швидко думати. Але це теж був класний досвід.

– Що означає для тебе перемога в проєкті?

– Для мене найкращий учень – це той, хто активний, відповідальний, командний. Я не очікував виграти, якщо чесно. Просто хотів взяти участь, побачити як усе влаштовано. А перемога стала приємною несподіванкою.

– Як відчувається ця перемога?

– Гідно. Це щось особливе – розуміти, що твої зусилля помітили, оцінили. Це дуже надихає.

– Як ти плануєш використати здобуті знання? І чи бачиш себе у майбутньому частиною команди ХАЕС?

– Так, бачу. Думаю, мені було б цікаво працювати інженером, у конструкторському напрямі, наприклад. Це мене приваблює.

– Яку пораду ти б дав тим, хто ще вагається – брати участь чи ні?

– Не бійтеся. Пробуйте. Це змінює мислення, дає нові емоції, знайомства, розуміння. Я б сказав: «Пробуй – не пошкодуєш».

Це інтерв'ю – не просто історія успіху одного учня. Це приклад того, як інтерес, підтримка й освітня ініціатива можуть змінити хід життя. Атомна школа Хмельницької АЕС показала: майбутнє енергетики України починається з маленьких, але впевнених кроків молоді.

Анна Тихоліз, студентка 4 курсу університету «Львівська політехніка»

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

ОБИРАЙ МАЙБУТНЄ В АТОМНІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ!

Енергоатом, як один із ключових роботодавців у галузі енергетики України, підтримує міцні зв'язки з провідними технічними університетами. Серед партнерів НАЕК – Національний університет водного господарства та природокористування, розташований у Рівному.

Підготовку висококваліфікованих фахівців для атомної енергетики здійснює навчально-науковий інститут енергети-

ки, автоматики та водного господарства НУВГП, де майбутні атомники навчаються за такими актуальними спеціальностями:

G3 – Електрична інженерія:
• освітня програма «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»;

G4 – Енерговиробництво:
• освітня програма «Гідроенергетика»;
• освітня програма «Теплоенергетика»;

G7 – Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка:
• освітня програма «Автоматизація,

комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка»;

G19 – Будівництво та цивільна інженерія:

• освітня програма «Гідротехнічне будівництво, водна інженерія та водні технології».

Хочеш працювати в Енергоатомі? Обирай атомне навчання!

КОМАНДА ХАЕС СТАЛА СРІБНИМ ПРИЗЕРОМ БЛАГОДІЙНОГО ЗАБІГУ «GARD TRAIL 2025»

Працівники Хмельницької АЕС взяли участь у благодійному забігу «Gard Trail 2025», який відбувся 3 травня у місті Південноукраїнську вперше на мальовничій локації ТРК «Плавні». Захід був організований Південноукраїнською АЕС, організацією молоді ППО ПАЕС та за підтримки місцевого осередку Українського ядерного товариства. Учасниками забігу стали понад 160 осіб з різних міст України. Вони бігли на дистанціях 23 км та 11 км, а маршрут пролягав мальовничими місцями вздовж річки Південний Буг.

Учасниками благодійного івенту стали працівники філії «ВП ХАЕС» АТ «ХАЕС «Енергоатом». Понад 20 хмельницьких атомників змагалися на різних дистанціях та у вікових категоріях, однак кожен фінішував з чудовим результатом як в особистому, так і в загальному заліку змагань.

Зокрема, абсолютним переможцем на дистанції 11 км став працівник енергосервісного підрозділу Олександр Білик з часом 52 хвилини 23 секунди. Олександр подолав непросту трасу. Втоmlений, проте щасливий, переможець поділився своїми емоціями: «Траса була досить складна, але це не настільки важко, як нашим військовим на передовій. Дякуємо їм за можливість брати участь у таких змаганнях. Окрема подяка організаторам та адміністрації ХАЕС за можливість долучитися до таких заходів і підтримувати ЗСУ».

Нагороди здобули й працівниці цеху

теплової автоматики та вимірювань. Світлана Вихівська у віковій категорії 18-34 роки виборола срібло, а Олександра Жебель у віковій категорії 35-50 років здобула бронзу.

Працівники Хмельницької АЕС взяли участь у благодійному забігу «Gard Trail 2025»

Своїми враженнями після подолання дистанції на 23 км поділився працівник енергосервісного підрозділу Богдан Дорош: «Щира подяка Південноукраїнській АЕС за організацію чудових змагань. Це, напевно, один із перших заходів на майданчиках філії Енергоатому трейлового характеру з високим рельєфом і набором висоти. Подяка керівництву Хмельницької АЕС, профспілковій організації ХАЕС, які завжди підтримують, дають можливість їздити, змагатися та представляти нашу атомну електростанцію. І, звичайно, нашим військовим, завдяки яким ми сьогодні можемо бігати

та радіти під блакитним небом України».

Одна з учасниць, представниця гідротехнічного цеху Наталія Петровська, вперше пробігла свої 11 км. «Це мої перші офіційні 11 км трейлового забігу на ПАЕС, дякую організаторам за дуже гарні краєвиди, чудову трасу, підтримку, сопілки, барабани, все було неймовірно», – прокоментувала спортсменка.

Команда ХАЕС у загальнокомандному заліку посіла друге місце. У підсумку благодійного заходу спортсменам вдалося зібрати 82 тис. грн, які будуть спрямовані на потреби ЗСУ.

«Ідея проведення заходу «Gard Trail 2025» виникла ще у 2019-2020 роках, коли ми проводили «Gard Energy Ride» і спортсменам з інших майданчиків сподобалася наша місцевість. Ми дякуємо учасникам, а також дирекції компанії, Хмельницькій та Рівненській АЕС, за те, що приїхали на ПАЕС взяти участь, це чудова підтримка для нас. А головне, дякуємо нашим Збройним силам України, тому що всі благодійні заходи ми проводимо тільки для них», – наголосив голова організації молоді ППО ПАЕС Євген Мітченко.

Дякуємо організаторам за проведений захід, дружню атмосферу та гостинність. Сьогодні, як ніколи, ми повинні бути об'єднані. Разом до Перемоги!

Вікторія Гаврилук

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА: МИ НЕ СТАНЕМ НА КОЛІНА

У Нетішині презентували нову історичну хроніку Миколи Руцького «Ми не станем на коліна. Вторгнення». Книга розповідає про події російсько-української війни. Особливий інтерес у місцевого читача викликає розділ про формування і діяльність добровольчого батальйону Нетішинської МТГ. Це сторінка життя кожного нетішинця: хтось долучився до створення, інший брав участь у діяльності, ще інший підтримував побут. Пройшовши вишкіл добробату, нетішинці ставали Героями війни... Відтак книга Миколи Руцького – це не просто опис подій, це голос людей, що не скорилися, організували спротив, знайшли сили протистояти. Це пам'ять про тих, хто віддав свої життя за свободу та незалежність України.

Під час презентації книги у Центральній публічній бібліотеці Нетішинської МТГ вдячність автору висловили помічниця гендиректора ХАЕС Альвіна Шестак, начальник міської військової адміністрації Григорій Олендра, місцеві громадські активісти, журналісти, колеги по перу, друзі та шанувальники творчості пана Миколи.

До уваги читачів пропонуємо уривок з книги Миколи Руцького «Ми не станем на коліна. Вторгнення».

«...8 травня (2022 р. – ред.), у День примирення, шість десятків добровольців на чолі з командиром Василем Войцеховським, його заступниками Олександром Яшуком і Олександром Степанюком та начальником штабу батальйону Андрієм Ніколаєвим вшанували полеглих вояків УПА і захисників України в сучасній російсько-українській війні покладанням квітів і військовим салютом у селі Стригани під Славутю на місці бою 12 травня 1944 року українських повстанців з'єднання «Холодний Яр» УПА-Південь під командою Миколи Свистуна-«Ясена» з радянськими партизанами енкаведиста Антона Одухи і курсантами школи молодших лейтенантів Червоної армії, які приїшли з райцентру Славута їм на підмогу, підсилені бронепозідом з артилерією, що курсував по залізничній вітці Шепетівка – Здолбунів.

У середині травня начальником штабу призначили Петра Костюка, а заступником командира з морально-психологічного забезпечення – Анатолія Олійника. Їхні попередники – Андрій Ніколаєв та Павло Ананьїн пішли в ряди ЗСУ. Розвідку очолив Костянтин Стасюк (загинув за Україну у 2023 році – ред.). Замінили й командири окремих рот, адже Андрій Пітницький (3-я) і Валерій Ніколаєв (6-а) також пішли на фронт.

9 червня у спекотну пору несподіва-

но пішов з життя начальник складу озброєння Ярослав Тихан. Йому вже було за шістьдесят. Він народився в 1956 році у Воркуті, де відбував покарання його батько Михайло – український повстанець з Галичини. Добровольче формування за лічені години збило кошти і взяло на себе поховання з військовими почестями поборника – колишнього атовця.

26 червня до Дня Конституції України разом з іншими громадськими організаціями добровольці ДФ Нетішинської МТГ організували й провели ряд благодійних заходів, на яких спільними силами зібрали 145 тисяч гривень для допомоги ЗСУ. Роман Волянський також дав кілька своїх книг для безпрограшної лотарії. Основні благодійні кошти пішли на придбання взуття, турнікетів, іншої амуніції та продуктів харчування для підрозділів ЗСУ, які воюють на передовій. Щоб все це відправити, добровольці закупили також пальне, а ще апаратуру для забезпечення військовослужбовців зв'язком та портативними засобами виробництва електроенергії. З формування уже понад шістьдесят підготовлених добровольців пішло на фронт. Тому багато чого з вищеперахованого відправили у частини, в яких воюють нетішинці.

Добровольці й надалі продовжили брати участь у волонтерських заходах. Дмитро Чайковський запропонував волон-

терам штабу допомоги ЗСУ у м. Нетішині провести благодійний діджей-парад для збору коштів на дрон для ЗСУ. Вони погодили з керівником штабу Наталкою Коваль програму заходу, який вирішили провести у сквері «Артпростір». До акції приєдналися й добровольці шостої сотні ДФ Нетішинської МТГ (Солов'є) на чолі з сержантом Мариною Замаєвою. До речі, у штабу допомоги ЗСУ давно уже склалася плідна співпраця з шостою сотнею (командир Руслан Калужний). Солов'євські добровольці допомагають купувати автомобілі, ремонтують їх і відправляють на фронт у підрозділи ЗСУ, надаючи своїх водіїв для доставки. Підприємець і відомий у місті меценат Валерій Преподобний надав продукти для приготування страв і можливість використовувати електроенергію з супермаркету «Наш Край». А далі уже справою зайнялися волонтери штабу Катерина Янович, Марія Вербицька, Аліна Мельник та Наталя Данченко.

І ось 24 липня у сквері «Артпростір» на велелюдному зібранні нетішинців вони організували розваги й флешмоби та частували людей стравами й напоями. Домашньою випічкою пригощали нетішинців мешканці присадибної забудови, вишуканими десертами – Світлана Ільчук. Сувенірну продукцію та фотозону надали і влаштували волонтери штабу допомоги ЗСУ. А Вікторія та Віктор Звонцєви орга-

Письменник Микола Руцький підписує авторські книги

нізували різноманітні змагання, конкурси й танці для дітей. Благодійна акція перетворилася у чудове свято для нетішинців і дала добрі результати. Спільними силами її учасники зібрали 100 тисяч 700 гривень на закупівлю дрона для захисника України кривинця Дмитра Перехристюка та його побратимів із ЗСУ.

У ці спекотні літні дні 2022 року біля супермаркету «Наш край» нетішинці помітили тендітну дівчинку із сопілкою в руках, з якої линула мелодія «Червона калина». А біля дівчинки на табуреті стояла паперова коробка з написом «Збір на ЗСУ». Одинадцятилітня учениця гімназії «Гармонія» (колишня ЗОШ №2) та одночасно школи мистецтв Богдана Глушко вирішила використати свій музичний талант на допомогу захисникам України. Вона стоїть тут і в спеку, і в прохолодні зимові дні, награвши українські патріотичні мелодії. Часом поряд з нею були брат Артем та Софійка Станіславчук, батько якої також захищає Україну зі зброєю в руках. До травня 2024 року Богдана здала у волонтерський штаб «Птахи Перемоги» (керівник Антоніна Радущинська) на потреби ЗСУ понад 150 тисяч гривень. Роману Волянському, який також при зустрічах кидав гроші у її скриньку, дівчинка сказала:

– Я стою тут до повної перемоги!».

Микола Руцький, уривок з книги «Ми не станем на коліна. Вторгнення»

Перспектива

«Перспектива» – інформаційний вісник Хмельницької АЕС. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа»

Розповсюджується безкоштовно виключно серед працівників Хмельницької АЕС та на території громад, які входять у 30-кілометрову зону спостереження Хмельницької АЕС. 2025©ВРГІЗМІ філії «ВП ХАЕС» АТ «ХАЕС «Енергоатом»

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84
Редактор Лариса Власюк, тел.: 6-37-85
Кореспондент Олександр Шустерук, тел.: 6-37-86
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15. Тираж 1000 екз.

